

NAŠ DOM

„Vrli Slovenci: Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike.“ A. M. Slomšek.

Izhaja vsak drugi četrtek ter velja s poštnino vred **dve kroni** za celo leto. Posamezne številke veljajo 8 vinarjev. — Naročnina se pošilja na upravnništvo „Našega Doma“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Za oznanila se plačuje od navadne 4 redne vrstice (petit), če se enkrat natisne po 15 vinarjev, dvakrat 25 vinarjev, trikrat 35 vinarjev. Rokopisi se pošiljajo: Uredništvu „Našega Doma“ v Mariboru in se ne vračajo.

Naši kandidatje.

Na programu Slovenske Kmečke zveze kandidirajo:

Splošna skupina, ki voli dne 7. maja, sodni okraji Maribor, Sv. Lenart, Gornja Račgona, Ljutomer, Ptuj, Ormož, Rogatec, Konjice, Slov. Bistrica:

dr. Anton Korošec,
državni poslanec, Maribor.

Splošna skupina Celje, Laško, Sevnica, Kozje, Brežice, Šmarje, Vransko, Gornjigrad, Šoštanj, Slovenjgradec, Marenberg:

Franc Pišek,
državni poslanec, Orehovavas.

V skupinah za kmečke občine kandidirajo:

Za sodni okraj Maribor, Št. Lenart, Gornja Račgona, Ljutomer:

Franc Robič,
deželni odbornik, Gradec.

Ivan Roškar,
državni poslanec, Malna.

Za sodni okraj Ptuj, Ormož:

Anton Meško,
župan, Lahonci.

Josip Ozmeč,
župnik, Sv. Lovrene na Dravskem polju.

Za sodni okraj Rogatec, Šmarje:

Jakob Vrečko,
kmet, Ponikva.

Za sodni okraj Celje, Vransko, Gornjigrad, Laško:

dr. Ivan Benkovič,
državni poslanec, Brežice.

Alojzij Terglav,
kmet, Št. Peter v Sav. dolini.

Za sodni okraj Šoštanj, Slov. Gradec, Marenberg:

dr. Karl Verstovšek,
profesor, Maribor.

Za sodni okraj Brežice, Sevnica, Kozje:

dr. Franc Jankovič,
zdravnik, Kozje.

V sodnih okrajih Slov. Bistrica—Konjice:

Peter Novak,
posestnik, Slov. Bistrica.

Somišljeniki! Splošna skupina voli že dne 7. maja, skupina kmečkih občin dne 17. maja. Razmere stoje za našo stranko tako izborna, da zmagamo na celi črti, če le naši pristaši vsi store svojo dolžnost! Na delo torej, na delo za zmago!

Legitimacije naj volilci hranijo za slučaj, da bi prišlo do ožje volitve.

Devica orleanska Ivana Dark.

(Vzor mladenkam.)

V večnem Rimu, v staroslavni cerkvi sv. Petra, se je dne 18. prilja obhajalo nenavadno zmagoslavje. Devica Orleanska se je proglasila za blaženo.

Ves katoliški svet se ponosno in z velikim zaupanjem ozira na dejstvo, da je blaženim bila proglašena katoliška devica iz priprostega stanu, a polna ljubezni do Boga, zvesta katoliški cerkvi, zvesta in navdušena za svojo francosko domovino in dednega kralja, devica, ki je po božjem navdihnenju, v zasebnem razodetju bila izvoljena, da reši Francosko, devica, poklicana, da povzdigne Francijo iz sramotnega ponižanja na višek časti in slave.

Nehvaležnost, preganjanje, smrt ji je bilo plačilo sveta, ampak Bog povzdiguje ponižne in ponižuje visoke.

Koliko njenih vrstnic-mladenk je popolnoma pozabljenih, pri njenem zmagoslavju pa je prisostvovalo 13 kardinalov, 60 škofov in 30.000 francoskih romarjev!

Saj pa je tudi Ivana Dark (Jeanne d'Arc) kot priprosta pastarica povzdignila prapor, ki je padel iz utrjenih moških rok, je s pogumom navdihnula srca obupajočih ter v imenu božjem vodila slabe do zmage in Francijo rešila pred pretečo nevarnostjo in pogubo. Ivana Dark bodi vzor slovenskim mladenkam!

Ivana Dark je l. 1410. v majhni francoski vasi Domremy v sedanjem departementu Vosges zagledala luč sveta kot dete priprostih, pobožnih, revnih starišev. Že v prvi zorni mladosti so jo sosedje spoznavali kot dobro, pobožno dete, ki se je odlikovala po svoji ljubezni do bolnikov in revežev. Složno je živela z mlajšo sestro Katico in s tremi bratci. Sole ni pohajala in ni vedela ne čitati ne pisati, kar sicer ni nič nenavadnega bilo v tisti dobi; saj je revnemu otročiču bila šola zaprta. Pač pa je imela temeljit verski pouk.

Pomagala je starišem pri vsakdanjem opravilu, pasla kravice, in ravno za to je njen javni nastop obenem dokaz božjega navdihnjenja, zvanja in poslanstva.

Francija je bila tačas v silno huđi stiski. Angleži so bili zakleti sovražniki Francije in mlademu prestolonasledniku Karolu so hoteli izpodbiti dedni prestol.

Ivana Dark je kot pastarica, polna domoljubja, na paši molila za rešitev Francije in ljubljenega kralja. Imela je prikazni sv. Mihaela, sv. Katarine in sv. Marjete, ki je po njih bila obveščena, da se Božje usmili Francije ter izvoli njo, da reši prestolonaslednika ter ga popelje v Rems li kronanju.

L. 1427. je Ivana Dark, priprosto kmečko dekle, bilo poklicano k nenavadnemu, a velevažnemu koraku. V tistih burnih časih je plantelo njeno srce iskrene ljubezni do domovine, in po vročih molitvah v zaupanju na priprošnjo preblazene Device je bila

prepričana, da je njej poverjena rešitev mile domovine.

Njeno neomajeno prepričanje ji je dalo moč in pogum, da je, v moški nošnji, oborožena, zasedla konja, ter se dne 23. februarja 1429. v spremstvu dveh vitezov podala v Šinon (Chinon), kjer je bival prestolonaslednik Karol VII.

Karol jo sprejme, a hladno. Da jo poizkusi, ukaže svojemu dvorniku, naj se vsede na prestol, on pa se skrije v priprosti noši med druge dvornike. — Ivana pa stopi naravnost k njemu ter pade na kolena predenj. Karol jo zavrne, češ: „Tam je kralj!“ Ivana odgovori: „Po naročilu Jezusa Kristusa Vam povem: Vi ste pravi dedič Francije, in nikdo drug. Jaz sem devica Ivana, od Boga poslana, da rešim Orlean ter Vas popeljem v Rems h Kronanju.“

V tajnem posvetovanju se Karol docela prepriča o njenem božjem zvanju.

Po nasvetu Karolovih svetovalcev je morala Ivana še javno, strogo skušnje prestat, a duhovnikom in učenjakom je odgovarjala s toliko samozavestjo in točnostjo, da se je vse čudilo; in razplinili so se vsi dvomi.

Z mečem opasana, z zlatom pretkani vojni suknji, s praporom, ki je po njeni želji bil okinčan s križanim Kristusom, s prebleženo Devico Marijo in sv. Janezom, je s 5000 vojaki naskočila Orlean ter proti vsemu pričakovanju je prej nepremagljivo mesto padlo v njeno oblast.

Ni rabila meča, le njen prapor je branil in zmagoval.

Ivana je bila plemenite postave: krepke rasti, a vendar vitka: nad prijaznimi potezami so krasili čelo kostanjevi lasje; njen pogled je bil miren, nekamo otožen, a obenem nenavadno prijazen in prikljiv.

Po svojem „notranjem glasu“ je dala narediti zastavo, in sicer na belem polju podobo Zveličarja, ki pripada na oblačih neba kot sodnik, poleg njega dva klečeča angela: eden je v roki držal lilijo, znak francoskega kraljestva, z imenoma: Jezus, Marija.

Ko si je dne 18. aprila podiarmila Bloa (Blois), je bila njena prva skrb, da vpelje v razdivjane čete strog rod. Preklinjanje, priseganje, izganjanje in puščanje je bilo vojakom pod strogo kaznijo prepovedano: tudi vse malomarne ženske so morale zginiti iz vrst vojščakov. Njen vpliv je bil tolik, da so bili vojski docela izpremenjeni, da so resno obžatovali svoje pregrehe ter vzpodbudno prejemali sveto obhajilo.

Ko je dne 24. aprila z razmeroma majhno četo vdrla v mesto Orlean, so jo prebivalci sprejeli z navdušenjem in veseljem kot rešilnega angela. Ob stopnicah oltarja je izrekla Bogu zahvalo za prvi uspeh. Ker ves dan ni zavžila ničesar, se ji je pripravilo bogato kosilo. Ampak malo vina z vodo pomešanega in kosček kruha je bilo vse, česar se je poslužila. Utrujena se je vlegla k počitku.

Sovražni Angleži so bili poparjeni, priznali so njeno nadnaravno moč, a pripisovali so jo peklenski čarovniji, ne pa pomoči iz neba.

(Konec prihodnjšč.)

Somišljeniki, ne dajte si od liberalcev popisati glasovnic!

Pouk za volitve.

Vsak volilec mora od županstva za volitev dobiti izkaznico in glasovnico. Izkaznica je dokaz, da je isti, ki jo ima, res volilec. Na glasovnico se zapišejo imena kandidatov. Župan mora vročiti izkaznico in glasovnico volilecem v stanovanjske, in če le mogoče, osebno. V vsakem slučaju se mora sprejem potrditi.

Volilci, katerim se izkaznice in glasovnice niso mogle dostaviti, jih dobijo pri županstvu. To mora župan osem dni pred volitvijo javno naznaniti.

Volilna komisija.

Občinski predstojnik mora ukreniti, da občinski zastopi najmanj tri tedne pred volitvijo izvolijo tri ude za vsako volilno komisijo.

Udje komisije se morajo izvoliti izmed volilnih upravičencev dotičnega volilnega razreda in dotičnega volilnega kraja.

Ker volilni komisarji ne smejo biti udje volilne komisije, se osebe, od c. kr. okrajnega glavarstva namenjene za posel volilnega komisarja, ne smejo voliti v volilno komisijo.

Istočasno s tremi udi je voliti dva namestnika.

Volilni komisiji predseduje župan. Ako noče tega posla sam izvrševati, imenuje drugega za predsednika, ki pa ne sme biti ud volilne komisije. Obenem mu imenuje namestnika. Oba morata biti ude občinskega odbora.

tam so tla tako umazana in prašna, da bi se človeku gabilo. To pobožnost smo opravili v cerkvi sv. Petra. Po kratkem in krasnem nagovoru, ki ga je imel graški škof sam, daroval je tudi sv. mašo in hazašnje zapel hvalno pesem Te Deum, v zahvalo za srečno prestano vožnjo. Čudovito nas je ganila ta hvalnica, ki smo jo popevali vsi s hvalnim srcem.

Ker se je že bližal čas, da nas porpelje vlak v Jeruzalem, nismo se mogli udeležiti pogreba patra Šafaria: frančiškani so skazali našemu romarju poslednjo čast.

Iz Jafe v Jeruzalem.

Jope ali Jafa je zelo staro mesto. Pri razdelitvi obljubljenega dežele med izraelske rodove pripadla je „pokrajina, ki gleda v Jope in tamjenja“ (Jozue 19, 46). Danovemu rodu. Tirski kralj Hiram omenja v poročilu na judovskega kralja Salomona to mesto rekoč: Mi bomo natesali lesa z Libanona, kolikor ga boš potreboval (za tempelj), ter ti ga bomo spravili po splavih po morji T Jope. (II. Kr. 5, 1, 16.) Ko je hotel prerok Jona zbežati v Tars, da bi mu ne bilo treba iti v Ninive oznanjevat pokore, „šel je v Jope in našel ladjo, ki je šla v Tars. (Jon. 1, 3.) Bile so Jope ali sedanja Jafa mnogoobiskovano morskoprstanisče.

V makabejskih časih bili so se za mesto ljubi boji. Včasih so zmagali judovski makabejci, včasih njihovi nasprotniki in tako je menjavala Jafa svojega gospodarja. Judje v Jafi niso bili priljubljeni pri prebivalcih, kar nam kaže sledeči dogodek: Storili so Joubiani, pravi sv. pismo, tako-le hudobijo: prosili so Jude, ki so z njimi prebivali, da bi šli v ladje, ki so jih napravili, z ženami in otroci, kakor da bi ne bilo nobenega sovraštva med njimi. Ko so se na bili Judje na globoko pripeljali, potopili so jih dvesto. Za to grozovitost se je Juda, poveljnik Judov,

LISTEK.

J. Markošek.

Spomini z romanja v Sveto deželo.

Prihod v Sv. deželo.

(Dalja.)

Ko stopimo od morja v obrežno ulico, obsujejo nas od vseh strani kakor hrenelji različni poulični prodajalci. Ta bi rad prodal rožne vence, oni razglednice, drugi sadje, različne ročne izdelke: vmes ti pa kričijo otroci svoj „bakšiš ja havadža“ (bakšiš moj gospod). Rivljejo se med romarje in dobro moraš paziti, da ti ne zajde v tvoj žep dolgoprstna tuja roka. Najbolje, da mu rečeš: ma liš (nič ni, nič ne dam).

Skoraj eno uro in pol je trajalo prevažanje. Ko smo bili vsi skupaj, šli smo od obrežnega trga, kjer smo se čakavali, v dolgi procesiji, moleč rožni venec z romarsko zastavo naprej po neznansko umazanih in nagnjusno nečednih, ozkih, zavitih ulicah na grič k cerkvi sv. Petra.

Vse polno smeti in odpadkov, pozna se, da smo v orijentu. Račovednost poznajo tudi v jutrovi deželi. Na trgu in na ulicah obstajajo ljudje, Judje, Arabci, Armenci, Zamorci, Turki pa tudi Evropejci. Turške žene z zakritim obrazom pritiskajo svoje tanko zagrinjalo na oči, da bi bolje videle skozi. Seveda je poulične druhal, posebno otrok vse polno. Da nas ne motijo v molitvi, za to skrbijo turški policaji. ki s hvalevredno pridnostjo in gorečnostjo delijo batine s trstovcem na levo in desno po golih nogah in suhih plečutih.

Romarji prejšnjih časov imeli so navado polni biti tla Sv. dežele, ko so stopili v Jafi na suho. Pa

V štev. 8. str. 8. 1. kol. 8. vrsta se naj glasi mesto „unbu“ „truben“ („gute truben“).

Somišljeniki, na dan volitve morate vsi na volišče. Nihče ne sme ostati doma. Vsak glas je lahko odločilen.

Okoli po svetu.

Zahvala cesarju, ker se je ohranil mir. Na belo nedeljo dopoldne se je zbrala nad 60 tisoč broječa množica dunajskega prebivalstva pred cesarskim gradom Schönbrunnom. Policija je morala ob pol 10. uri zapreti vsa vrata v ces. park. Navzoča so bila razna društva z zastavami. Na določenem prostoru so se zbrali dunajski občinski zastopniki. Dr. Lueger je v svojem nagovoru izrekel vladarju zahvalo, da je ohranil mir. Cesar je odgovoril: „Od mladosti sem navajen slišati, da ob vsaki izredni priliki glasneje bijejo srca Dunajčanov. Veselim se tudi danes vašega čestitanja. Resni trenutki so minili, ponosen pa sem, ker sem videl rodoljubno požrtvovalnost vsega prebivalstva v državi in pripravljenost armade v branitev domovine in miru. Zahvalim se vsem za izkazano zvestobo in udanost!“ Nepopisna navdušenost je zavladala med množico, ki je zapela cesarsko pesem.

Strossmayerjev spomenik. Kakor poročajo hrvaški listi, se je dosedaj nabralo za Strossmayerjev spomenik 140.000 K. Spomenik bodo odkrili o priliki 50letnice jugoslovanske akademije leta 1917.

Aneksija Bosne in Hercegovine naslo monarhijo dosti stane. Okupacija leta 1878 je veljala 62 milijonov kron, odaupnina placana Turčiji 50 milijonov, zadnje vojaške priprave 220 milijonov, skupno tedaj 337 milijonov kron.

Slovenska penzija v Opatiji. Vdova zdravnika dr. Hinka Sukljeja je v Opatiji otvorila v vili „Mary“ slovensko penzijo za slovenske obiskovalce Opatije.

60letni jubilej ogrskih Rumunov. Letos slave ogrski Rumuni posebno vrsto jubileja. Pred 60 leti je prišla k našemu cesarju deputacija ogrskih Rumunov pod vodstvom metropolita Sagana. Ta deputacija je prišla v Olomuc ter zaprosila cesarja, da bi Rumune v Sedmograski, Banatu in Bukovini priznal kot poseben narod.

V Ujezdu na Češkem je nek nižji uradnik, ko se je širila vest, da bo država v slučaju vojske pobrala ves denar iz hranilnic, vzdignil prihranjenih 8500 kron. Pred par dnevi so otroci stikali po predalih, našli bankovce in jih — nevede, kaj delajo — zažgali.

hudo maščeval. Napadel je po noči brodišče, požgal ladje; kdor je ubežal ognju, posekal ga je meč. (Il. buk. Mak. 12, 3—7).

Tudi v bukvah nove zavzeze se Jafa večkrat omenja; Kristus sicer nikoli ni prišel v to mesto, pač pa je zaslovelo po sv. apostolu Petru, ki je tukaj obudil od mrtvih Tabito, ki se je odlikovala po dobrih delih in miloščinji. Seveda se je to razglasilo po vsih Jopah in velike jih je verovalo v Gospoda. (Dj. apost. 9, 36—42.) Bila je torej že za časa sv. Petra tukaj krščanska srenja.

Sv. Peter se je veliko dni mudil v Jopah pri nekem Simonu, strojarju, kojega hiša je stala ob morju. Na ravni strehi imel je sv. Peter v molitvi prikazen o velikem prtu, ki se je za čveterne vogle spuščal z neba na zemljo in v katerem so bile različne, tudi nagnjusne in nečiste živali. Sliši glas: Peter zakolji in jej. Peter reče: Tega ne, gospod! Nikoli nisem jedel nič nečistega (po judovski postavi prepovedanega). Pa glas mu odgovori: Kar je Bog očistil, ti nagnjusnega ne imenuj. (Dj. apost. 10.) V tej prikazni je Petru Gospod dal spoznati, da naj sprejema tudi pogane, katere so smatrali Judje po svojih postavah nečistim, v Kristusovo cerkev, tako n. pr. rimskega stotnika Kornelija, kojega poslanci so ravno tačas vpraševali pri vratih po njem.

Francoski kralj Ljudevit Sveti pozidal je na prostoru strojarjeve hiše lepo cerkev, ki je pa bila podrtá v trinajstem stoletju. Stala je blizu obrežja pri sedanjem svetilniku. Dandanes se nahaja tam mošeja et Thabieh, po poročilu našega vrhovnega vodnika. Tam ni mnogo videti; malo dvorišče s cisterno ali vodnjakom, v katerem se zbira in shranjuje deževnica zraven pa malo večji prazen prostor. Nas niso vodili na ta prostor, pač pa sem si kupil več različnih razglednic o njem.

(Dalje prihodnjik.)

Oporoka vrle češke kmetice. Bogata kmetica, vdova brez otrok in sorodnikov, gospa T. Milnerova iz Veskova pri Znojmu na Češkem je zapustila sledečo oporoko: „Za dediča vsega svojega premoženja v približni vrednosti 25.000 kron določam „Matico za oskrbovanje čeških srednjih šol“, katera ohranjuje češke otroke svojemu rodu, da se mu ne odtujijo. — Ker imajo pa ravno v Znojmu Čehi hudo borbo za obstanek narodno češkega življa, določam kot zavedna Čehinja, kakršna hočem ostati do smrti, da porabi Matica moje premoženje za ustanovitev češke gimnazije ali realke v Znojmu. — Ta dar polagam kot navadna kmetica na žrtvenik svojega naroda, ter izražam željo, da bi me posnemali v tem še mnogi rodoljubi v prosepah našega naroda.“

Nova odkritja v Postojnski jami. V svetovnoznani Postojnski jami so našli nove hodnike. V sredo dne 7. malega travna je šlo v namen raziskovanja več udov jamske komisije v dosedaj še neznani del „Nadvojvoda Ivanove jame“, ki je dolg 1600 m. ter poln najlepših kapnikov, in se hoče umetnim potom otvoriti v kratkem za širše obsejstvo. Med večurno ekspedicijo in po premaganju nešteti nevarnosti se je hrabrim raziskovalcem posrečilo odkriti celo vrsto dolgih in navpičnih hodnikov, polnih naravnih krasot. O priliki bodo še nadaljevali z raziskovanji.

Szizynskijeva obravnava. Dne 17. t. m. se je končala obravnava proti morilcu gališkega namestnika Potočkega, Szizynskiju. Porotniki so enoglasno potrdili vprašanje na umor in sklenili vložiti pri sodišču prošnjo, da priporoča obtoženca cesarjevi milosti. Sodišče je obsodilo Szizynskega na smrt. Brautelj je javil ničnostno pritožbo.

Srbska princesinja Helena, hči kralja Petra, se baje poroči z nekim ruskim velikim knezom. Ta načrt je carjev, ki hoče s tem pokazati naklonjenost kralju Petru in srbski vladarski hiši.

Tri solnce v Srbiji. Prebivalci Zemuna in Belgrada so videli pret. teden prav interesantno nebesno prikazen. Prikazala se je ob 8. uri zjutraj in je trajala več kot eno uro. Prikazala so se namreč na vzhodnem nebu tri solnce v precejšnji oddaljenosti eden od drugega. Vsa tri so bila tako svetla, da se pravo solnce ni moglo razločiti. Solnce so bila ločena skozi oblake, kar jih je napravljalo še bolj svetla in živobarvna. Meatem se je pa napravila močno upognjena mavrica krasne barve. Praznoverno ljudstvo je različno tolmačilo to nebesno prikazen.

1. majnika se boje baje Parizani radi obljubljenih stavk, posebno ker se je vodja uslužbencev pri elektrarnah izrazil, da bo Pariz 1. majnika brez luči. Nastala bi namreč lahko nenadno po ulicah in lokalih velika panika, ki bi povzročila nebroj nesreč, kakor se je to zgodilo že v letu 1906.

Mickieviczjev spomenik v Parizu. V Parizu se je osnoval odbor v svrhu, da se postavi v Parizu spomenik znamenitemu poljskemu pesniku Adamu Mickieviczu. V pozivu, katerega je ta odbor razposlal, se naglašuje, da se mora ta spomenik postaviti, da se pokaže interes Francije za svoje ideale in prijateljske razmere do Poljakov. Spomenik bo izdelal znameniti francoski kipar Emile Bourderelle. V začasnem odboru za postavbo spomenika so sami odličnjaki francoski in poljski kakor: princ Roland Bonaparte, Maurice Barres, Jules Claretie, Anatol France, princ Ponatovski, grof Potocki, princ Radziwil, Sienkiewicz in še mnogo drugih.

Protialkoholno gibanje na Turškem. Na Turškem jako lepo uspeva borba proti alkoholu. V soboto popoldan morajo biti zaprte že vse prodajalne, v katerih se prodajajo opojne pijače. Te prodajalne ostanejo zaprte do ponedeljka v jutro. Samo veliki hoteli delajo izjemo. Toda tudi tukaj so prilepljeni lepaki, ki naznanjajo ljudstvu, da se ne prodaja opojnih pijač. Sedaj so pričeli ustanavljati hotele, v katerih prodajajo same brezalkoholne pijače, limonado itd. in tudi po cestah ni drugega dobiti, kakor neopojne pijače.

Na vseh kavkaških letoviščih se je prepovedalo sprejemanje in bivanje judovskih gostov. Tudi vse židovske igralce so odslovili iz letoviščnih orkestrrov.

Nov letalni stroj imenovan „Libele“ je napravil znani zrakoplovec Santos Dumont.

Rešilno društvo za pijance so ustanovili na Holandskem. Imenuje se liga proti pijanosti. Tej ligi je namen spraviti pijance domu. Tarif: Kdor spravi 1 pijanca domov 75 h, če se ga spravi s prijaznim nagovarjanjem 1 K, na nosilnici K 1.50, v vozičku K 1.75, na rokah K 1.90, na

vozu vpreženem s psi K 2.25, na vozu vpreženem z oslom K 2.50.

Upor v Turčiji. Na Balkanu zopet vre, in sicer so se novi nemiri pojavili v Turčiji. Sultan Abdul Hamid, ki je izvrsten diplomat, je sklenil uničiti mladoturško stranko. Ne more namreč tega preboleti, da ni več vsemogočen v državi, ampak da so mu v modernih zapadnih državah vzgojeni mladoturki vsilili ustavo, ki je staremu šeriatnemu pravu docela nasprotna. Zato je sultan pridobil za se nižje vojaštvo proti častnikom, ki so po pretežni večini pristaši mladoturške stranke. Na tisoče vojakov je zahtevalo, da se obnove stare verske postavbe, ki jih je ustava spremenila. Umorili so veliko častnikov, ki so se branili priseči na šeriatko pravo. Častniki so se poskrili in zbežali iz Carigrada. Mladoturški odbor v Solunu je takoj storil korake, da uduši odpor staroturkov. V najkrajšem času je bilo že par tisoč vojakov na poti proti Carigradu. Albanci, Bolgari, Srbi in Armenci so se nagnili na mladoturško stran. In v kratkem so se močne mladoturške čete prikazale tik pred Carigradom, kjer je zavladal nepopisen srah. Sultanovi deputaciji, ki bi naj pregovorila čete k povratku, so mladoturki stavili vprašanje: „Kje imate glavo starega?“ Nato so deputacijo odposlali. Sto mladoturških častnikov se je baje na koran zapriseglo, da umorijo sultana. A zadnje dni so mladoturki nasproti sultanu vsaj navidezno odnehali, dasi so vdrl v Carigrad in ga vzeli. To pa za to, ker so mladoturške čete slabейše, kakor se je prvotno trobilo v svet, drugič pa tudi za to, ker so velesile namignile mladoturkom, naj bodo nekoliko bolj skromni, če ne, bodo izkrcale vojaštvo v Carigradu, zlasti v slučaju, da bi v Carigradu nastalo splošno klanje vseh proti vsem in najbrž v prvi vrsti proti tujcem. Notranji nemiri vtegnajo Turčijo zelo oškoditi. Angleška si misli priklopiti Egipt, Rusiji se odpro Dardanele in Francoska si priklopi Tunis. — Vsak narod se enkrat zbudi, zahteva svoje pravice in siloma stre suženjske okove ali pa pogine. Tako tudi sedanjí boj za svobodo in neodvisnost od sultanove samovolje more biti le začetek verskih in narodnih bojev v turški državi.

Niagarski slapovi drugič zamrznili. Drugič v letošnji zimi so zamrznili ogromni slapovi Niagare. Vzrok tega zamrznjenja je ta, ker so silne ledene plošče zašle iz Erie-jezera v Niagaro, se tam zastavile in tako hitro nakupičile, da so zaustavile vodo, katera se je 40 črevljev visoko dvignila pred zapreko in takoj izmrznila. Cela okolica nad slapom je pod vodo. Posebno velika škoda je zadela električne centrale na reki. Škode je dosedaj radi povodnji že okoli 15 mil. dolarjev. Toda pričakuje se še večja poglobelj, zlasti ako bo pričela veti silna mrzla burja od Erie-jezera, katera bo prignala zopet nove ledene plošče in gruče, ki se bodo nagromadile ob slapovih.

Zrušil se ogromni most. Iz Stockholma se javlja, da se je ogromni most, ki vodi preko Trollhaeta slapov zrušil. Pet polnih voz, ki so vozili preko, in pa deset delavcev je padlo v vodo. Dva sta ostala na mestu mrtva, a drugi so težko ranjeni. Vzroki, zakaj da se je podrł most, niso znani. Trollhaeta slapovi se nahajajo na reki Goetaelf na Švedskem. Vseh skupaj jih je šest in imajo vsi višino pada po 42 metrov.

Zarota v republiki Ekvador. Po poročilih iz Guayaquila je odkrila vlada zaroto proti predsedniku Alfari. Mnogo zarotnikov je že zaprtih.

Razgled po domovini.

Volilci!

Za splošno skupino so bele glasovnice, za kmečko skupino so modre glasovnice. Bele glasovnice volijo 7. maja, modre 17. maja.

Tečaj za pridelovanje krme se bo vršil na deželni sadjarski in vinarski šoli v Mariboru od 10. do 15. maja t. l. Od 10. do 12. maja pa se bo vršil na isti šoli tečaj za gojenje zelenjave.

Duh se mu omratil. Tesarski mojster J. Renner iz Dunaja, kateri je bival po opravkih v Mariboru, je nenadoma znorel. Odpeljali so ga v opazovalnico v Gradec.

Kmetje, očetje! Pošljite dne 7. maja svoje hlapce, delavce in osobito svoje sinove na volišče. Ne zadržujte jih, ampak prigovarjajte jim!

Za rezerviste. Ob Veliki noči so pričeli pri vseh zborih odpuščati rezerviste, ki so bili name-

njeni nadomestiti mogoče izgube na jugovshodu. Med njimi je mnogo takih, ki bodo iskali službe in dela, ker je njih prejšnje mesto zasedeno. Društvo „srebrnega križa“ na Dunaju si je stavilo hvalevredno nalogo, da bo take rezerviste gmotno podpiralo in jim preskrbovalo službe. Kdor potrebuje delavca ali uslužbenca, naj to naznani svojemu okrajnemu glavarstvu, oziroma županstvu.

Od Sv. Križa pri Mariboru. V ponedeljek dne 19. t. m. ob enih popoldne je strela ubila 75letnega Simona Haringa na Slemenu, ko je na njivi grude tolkel.

Orehova vas. Dne 19. aprila t. l. se je vršila tukaj volitev občinskega odbora. Po večletnem ljutem boju so je tokrat ta volitev vršila mirno brez vsake agitacije. Izvoljeni so sami vrli, značajni možje slovenske korenine, o katerih se lahko sodi, da bodo delovali v blagor občine.

V Ormožu se ustanovi slovenski šolski vrtec. Deželni šolski svet je ustanovitev odobril.

Sv. Jernej. Tužno so peli zvonovi, ko smo dne 20. aprila spremili k zadnjem počitku našega blagega g. župnika Franca Zdolšek. Rajniki gospod so že dolgo prej bolehal za srčno boleznijo in sušico. Kako priljubljeni so bili, je pokazal njihov pogreb, katerega se je udeležila ogromna množica ljudstva in 16 čč. gg. duhovnikov. Bog potolaži žalujočo mater in žlahto. — Prerano, duša, smrt Te je vzela; ozri z nebes na nas se vesela! Hvaležni učenec.

Svetinje. Priroda je spala, pa zopet je vstala, in prišla je zala, preljubna pomlad, v kateri se vse giblje in probuja k novemu življenju. Me, dekleta svetinjske župnije, bi naj še dalje spale? O ne, z naravo vred vstanimo tudi me, in začnimo novo življenje s tem, da se učimo in izobrazimo v vsem, kar je dandanes vsakemu slovenskemu dekletu znati potrebno. Kolikor ima katera prostega časa, naj ga pridno porabi v ta namen, da prebira pazljivo dobre knjige in časnike, v katerih se veliko za nas koristnega najde. Učimo in izobrazimo se, da bomo tudi me sposobne, ustanoviti si prelepo Dekliško zvezo, kakoršno imajo že zavedna dekleta mnogih župnij naših lepih slovenskih goric. Le začnimo, v rji pa bodemo lažje napredovale v vsem dobrem, kar bo le nam v prid Nobena naj se pa tudi ne boji boja s sovražniki, brez katerih nobena dobra stvar ni, in tudi naša ne bo, pa nič za to, čim več je boja, tem lepša je zmaga. Drage tovarišice, pokažimo vsem v dejanju, da smo verna slovenska dekleta, združimo se in le pogumno naprej z Bogom in Marijo za slovensko domovino!

Cvetana.

Pijanost ne pozna bratovske ljubezni. Ludvik Pšeničnik, posestnik v Klokočovniku pri Sv. Duhu v Lošah ima vino v kleti svojega brata Janeza shranjeno. Pred nekimi dnevi sta se podala oba v klet in sta se tam dobro imela, dokler jima ni vino v glavo stopilo. Jela sta se prepirati radi pravice v kleti, kar je Janeza tako razburilo, da je zgrabil Ludvika in ga s tako silo ob tla vrgel, da si je ta nogo zlomil.

Grabe pri Središču. Pomlad mila prebudila s spanja je naravo vso! Res krasna je letošnja pomlad. Pa pomlad ni samo v naravi, ampak tudi v naših sreih, pomlad, ki nas kliče na delo, telesno in duševno. Po polju je vse polno pridnih delavcev, sadijo krompir in sejejo koruzo. Tudi v duševnem delu ne smemo zaostati.

Lansko leto smo začeli vžirjati našo starodavno farno cerkev sv. Duha. Bila je dokaj premajhna, in zato smo jo povečali in tako postavili veličasten hram božji. Delo je vrlo napredovalo pod zidarskim mojstrom Varažini iz Varaždina. Dovršil se je zvonik in prizidanje se je spravilo pod streho. Dobili smo tudi v novi zvonik nove jubilejne zvonove, ki so nam jih priskrbeli vlč. gospod Mat. Sinko, profesor v pokoju, za 9000 K. Pač lepo darilo faranom v spomin za trojni jubilej! Bog naj poplača g. Sinka z nebeško krono za njihov dar.

Vse živo je bilo delavcev okoli cerkve, župljani so pridno dovažali gradivo. Saj je bil lahko vsakdo vesel, ko je šel vozit za cerkev, ker s tem ni pomagal človeku, ampak delal je njemu, ki mu je dal življenje! Plačilo ne izostane! Kakor lani, gotovo bodo tudi letos pridni župljani dovažali gradivo in vse, kar bode potrebno, zastonj.

Delo se namerava letos dovršiti. Zato pomagajmo vsi, da se nam prej izpolni naša srčna želja. Saj nas gotovo počastijo naš prem. knez in škof s svojim obiskom pri posvečenju povečane cerkve, kakor so nas pri blagoslovljanju novih zvonov! Saj so se že takrat izrazili sami, da so srčno radi pri-

sli k nam. Zato le vsi z združenimi močmi pomagajmo pripravljati hišo Njemu, kateri nas hoče enkrat vse k sebi imeti in v nebeško prebivališče sprejeti.
Saj cela fara bo vesela,
ko večjo cerkev bo imela;
vesel bo lahko vsak kristjan,
ki prišel bo v ta božji hram!

Gorjane nad Podsrečo. Pri streljanju z moznarji se je zelo nevarno ponesrečil mladenič Janez Bračun.

Koroške novice.

Iz občinskega sveta celovškega je izstopil zasebnik Fr. Eckhart. Prišel je že prej večkrat navskriž z vladajočimi gospodi, do popolnega razdora pa je prišlo, ko je pri zadnjih deželnozborskih volitvah kandidiral na svojo roko proti oficialnim kandidatom.

Električno razsvetljavo iz celovške elektrarne dobila letovišči Otok in Poreče ob Vrbskem jezeru.

V Beljaku zelo hitijo s prezidavanjem južnega in državnega kolodvora. Delali so tudi pozimi v kljub silnemu mrazu. Upajo, da bodo do 1. julija, ko bodo otvorili tursko železnico, s prezidavo gotovi.

Borovlje. Tu sta na prodaj dve gostilni s koncesijo, ena tudi s trgovino. Prodaja ju oskrbnik Radosnik v Celovcu, Heinegasse 8.

Junaštvo koroških Slovencev. V žitarovaški občini je prišel sedemdesetletni starček štiri ure daleč k volitvi. Vstal je ponoči. Hodil je z bakljo. Gazil je meter visok sneg. V osmih urah je bil na volišču. — Nek hlapec, ki s 50 drugimi služi zagrizenemu nasprotniku slovenskega naroda, se vzdrži volitve, dasiravno je prišel komando od gospoda, da vsi Metnica volijo. Zasmehovanje in zasramovanje tovarišev ga ne ustraši. Tudi na Jezerskem so šli na volišče možje stari do 87 let. — Čast takim junakom!

Društvena kronika.

St. Ilj v Slov. goricah. Podučen shod dekliške zveze se je v nedeljo dobro obnesel. Govorilo se je: o edinstvi in medsebojni ljubezni deklet. Nadalje posebna važnost deželnozborskih volitev, kar smo vse navdušeno odobraval in sklenile, da hočemo z agitacijo in prigovarjanjem pomagati priboriti zmago poštene, krščanske in slovenske stvari. Še več podučnih govorov in deklamacij je vzradostilo naša srca. Vedno, posebno pa še zdaj, v volilnem boju mora se kazati napredek in moč tudi v naši dekliški zvezi. Le začeti je treba, pa gre!

St. Jurij pod Taborom. 18. t. m. so sv. oče proglasili devico orleansko za blaženo. Na čast svoji novi zavetnici je naša dekliška družba priredila ljubko slovesnost v cerkveni hiši. Šest deklet nam je opisalo njeno junaško življenje in mučeniško smrt. Pevke so dodale še nekaj lepih pesmi. Številno poslušalstvo je prav hvaležno bralnemu društvu za tako zanimivo izobrazbo!

Remšnik. Pri nas se je ustanovilo na belo nedeljo prepotrebno izobraževalno bralno društvo. G. profesor dr. Hohnjec je po večernicah v velikem številu zbranim poslušalcem — šolska soba je bila napolnena — razložil namen društva. Vse hrepeni po izobrazbi in napredku, sredstva pa, da se to doseže, so predavanja in čitanje dobrih časopisov in knjig; vse to bo nudilo novo društvo svojim udom. Dobile se bodo najrazličnejše knjige in dobri krščanski časopisi, tako, da bo vsak ud našel, kar ga posebno zanima. — Tu smo na nemški meji, zato bo društvo tudi skrbelo, da se goji in ohranja narodna zavest. „Biti slovenske krvi bodi Slovenec ponos!“ — Udnina je določena na leto 1 K 20 vin., kar gotovo vsak premore, zato si pa izposojujejo časopise in knjige. — Poslušalci so sledili z velikim zanimanjem poljudno-šaljivim izvajanjem gospoda govornika in čez 70 se jih je dalo takoj zapisati med ude novega društva. — Odbor se je sestavil takole: predsednik: kmet Peter Pankrac; njega namestnik: g. župnik Podvinski Ant.; blagajnik: mladenič Zavrtnik Ferdinand; knjižničar: mladenič Krecenbacher Anton; tajnik: g. kaplan Trinkaš Anton; v odboru sta še: g. nadučitelj Glaser Anton in mizar Kozjek Janez. — Remšničani, oklenite se novega društva, postanite vsi njegovi udje! Mlademu društvu pa želimo iz srca, da bi procvitalo, rastlo in imelo prav mnogo uspeha!

V Šmarju pri Jelšah smo ustanovili kmečko hranilnico in posojilnico. Uradni dan je vsak četrtek, izvzemši praznik. Hranilne vloge se obrestuje-

jo po 4%, posojila se dajejo po 5%. Prošnje ter intabulacije kakor tudi konvertovanje vključenih dolgov se vršijo brezplačno. Člani načelstva so sledeči: Josip Stoklas, posestnik, Anton Grobelšek, posestnik, Fran Sinko, kapelan, Martin Novak, posestnik ter Podrepšek Karl, posestnik. Uraduje se v kaplaniji vsak četrtek od 9. do 12. ure.

Mladini.

Sv. Peter niže Maribora. Velik mladeniški shod priredi Z. S. M. na gori pri Sv. Petru niže Maribora v nedeljo, dne 3. maja. Vspored: ob pol 9. uri predpoldan slovesni odhod iz župnijske cerkve Sv. Petra na Goro k Materi božji; ob pol 10. uri slovesna služba božja; pridiguje č. g. Ivan Bosina, kaplan pri Sv. Juriju v Slov. gor. Ob 11. uri odhod na zborovališče blizu cerkve. Zborovanje: 1. Pozdrav. 2. Slovenski katoliški mladenič in narodnost. (Govori predsednik Z. S. M. Frančišek Žebot iz St. Ilja.) 3. Delavska posredovalnica za slovenske mladeniče. (Govori Frančišek Kramberger, pos. tajnik, Sv. Lenart.) 4. Beseda o mladeniški organizaciji. (Govori Joško Šut, tajnik S. K. S. Z.) 5. Govori, deklamacije in pozdravi mladeničev iz raznih krajev. — Odmor. — Ob pol 3. uri slovesne pete liturgije in sklepna beseda v cerkvi. Po večernicah prost zabava na Muršičevem vrtu. Petje pri službi božji in med posameznimi točkami zborovanja ter pri prosti zabavi oskrbi slavni pevski zbor od Sv. Jurja v Slov. goricah. Mladeniči! Dan 2. maj je vaš praznik. Pridite vsi od Mure do Save! Posebno vabimo mladeniče iz obmejnih krajev. — Opomba: Sv. Peter je kake 3 četrt ure oddaljen od Maribora. Društva, ki imajo zastave, prosimo, da bi se shoda udeležili z zastavo. — Z. S. M.

Slovenski mladeniči na noge! Mladenič iz Savinjske doline nam piše: Na shodu narodne stranke v Žalcu trepetal je general Kukovec pred vami ter izjavil, da se ima proti organiziranim mladeničem nar. stranka hudo boriti, ker ima v teh ljuteh sovražnik. Ta izjava naj Vas, dragi mladeniči, navduši, da neumorno agitirate od hiše do hiše od volilca do volilca. Naj Vam ne bo nobena ura prežgodnja, pa tudi ne prepozna. Na noge, mladeniči, čez hrib in plan posebno v savinjski dolini za naše kandidate, posebno sedaj za kandidata v splošni skupini, ki voli 7. maja. Zmaga naših kandidatov bo tudi vaša zmaga in general Kukovec bo s celo armado še naprej trepetal pred vrlimi slovenskimi mladeniči. Mladeniči na delo!!!

Krasen mladeniški sestanek so imeli v nedeljo dne 18. aprila v Šenčurju pri Kranju. Blizu do 3000 mladeničev, mož, deklet in žena se je zbralo od vseh strani lepe Gorenjske, da se navdušijo za krasno in lepo misel mladeniškega združenja na krščanskem in demokratičnem temelju. Sestanka so se udeležili telovadci Orli v lepem kroju v ogromnem številu. Po sv. maši v Šenčurju so se vršili zanimivi govori pod milim nebom. Nastopili so razni govorniki: kanonik Šiška, ki je tjemal mladeniče in pa ljudstvo v krasnem govoru za ideale krščanske telovadske organizacije, Ivan Podlesnik, Fran Terseglav, dr. Lenard in načelnik zveze telovadnih odsekov, Vojteh Jeločnik. Po govorih je bila javna telovadba in nastop na orodju. Ljudstvo je navdušeno gledalo telovadbo. Med veselim trobentanjem so odkorakali Orli iz lepo in bogato okrašenega Šenčurja proti Kranju, zapustivši pri ljudstvu velikanski vtis in navdušenje, ki ostane neizbrisno zapisan v spominu vseh udeležencev.

Kako se giblremo. Če pregledujemo zgodovino vseh vekov, tu vidimo, kako so se deklice vedno odlikovale uprav s čudovito ljubeznijo do domovine. — Zakaj bi zaostajale me mladenike v novejšem času še bolj stiskanega naroda. — Resen je čas, junaško bod tudi delo! — Da ima vsak kraj svoj kras, svojo naravno, prav njemu posebno lepoto, to vem, a vedno se mi dozdeva, da našo milo, naravno tako krasno slovensko domovino še posebno diči vrhovno lepотиče, sosebno pa še v sijaju trdne, žive krščanske vere. Morda bi bilo tu umestno povdarjati, da bi vsaka privatna Slovenka vobče, pa tudi vse dekliške zveze, se kazale vredne hčere ljube matere Slovenije! Bližamo se deželnozborskim volitvam. Važno ulogo lahko igramo tudi me dekleta in ženstvo sploh v volilnem boju. Ne smemo sicer z volilnim listkom stopiti na volišče, pač pa lahko z agitacijo, s prigovarjanjem mnogo koristimo naši sveti zastavi. — Zastavimo svojo zgovernost, svojo prijaznost, kje in

kodi se da. S tem usiguramo boljšo bodočnost sebi milemu narodu slovenskemu in prekrasni naši domovini ter sveti katoliški veri! V to pa pomozí Bog in sreča junaška! Torej giblimo se mladenke! Vsem delujočim verne, krepke pozdrave! — Slavka.

Mladenicem in mladenkam! Znano Vam je, da stojimo pred važnim dogodkom, pred deželnozborskimi volitvami. Mnogi mladeniči bodo že lahko dejansko, z glasovnicami na dan volitev pokazali katoliško narodno zavest; drugi pa morajo isto tudi dejansko, z agitacijo storiti. Vse svoje moči, vso svojo zgovornost naj uporabijo za zmago katoliško narodnih kandidatov Kmečke zveze. Od hiše do hiše, od volilca do volilca agitirajte, da bo vsak šel na volišče za kandidata K. Z. Posebno opozarjam na volitve dne 7. maja. Takrat voli splošna skupina. Kandidata za to skupino sta Dr. Anton Korošec in Franjo Pišek, ki sta oba našemu gibanju posebno naklonjena. Zato moramo zastaviti vse moči, da zmaga v skupini „Maribor-Ljutomer-Ptuj“ Dr. Anton Korošec, državni poslanec, Maribor in v skupini „Celje-Brežice Slovenjgradec“ Franc Pišek, državni poslanec, Orehovavas. Z. S. M.

Dragi „Naš Dom“! Z veseljem pozdravljamo splošno željo vseh slov. mladeničev in deklet, da bi nas vrli „Naš Dom“ začel obiskovati vsak teden. Toda dragi mladeniči in dekleta, to je od nas vseh odvisno! Prvo kar je, začnimo vsi krepko agitirati za ta list, da pridobimo čim več novih naročnikov. Kajti mnogo jih je še, ki imajo dobro voljo, samo vzbuditi jih je treba. Le pogledimo v tem oziru naše sovražnike, kako vsako najmanjšo priliko porabijo, da pridobijo svojim brezverskim časnikom novih tal! Ali bomo mi to mirno gledali in križem roke držali? Nikakor ne, temveč zajezimo pot brezbožnim časnikom s tem, da pridobi vsak naročnik vsaj še enega novega. V nadi, da storite vsi svojo dolžnost, Vas pozdravlja Vaš prijatelj Slavin.

Važen dan za angleško mladino je bil 1. april t. l. Ta dan je namreč stopil v veljavo novi zakon za varstvo mladine. Od tega dne naprej se na Angleškem mladi fantje izpod 16 let ne smejo pokazati na ulici s cigareto ali smodko v ustih; ako katerega na tem zaloti policaj, mu brez vsega drugega čik in tobak odvzame. Istotako se ne smejo v gostilni zadržati otroci izpod 14 let — tudi ne v spremstvu odraslenih. Gostilničarji so že priredili posebne čakalnice za otroke, kjer bodo isti lahko počakali na svoje odraslene spremljevalce, ki se gredo krepčat v gostilno. Dalje določa zakon, da se v sobi, kjer peč ali ognjišče ni zavarovano z železno ograjo, ne sme puščati brez nadzorstva otrok pod sedmimi leti. Zelo važna in pomembna je tudi ona točka novega zakona, ki določa, da morajo biti vsi rejenčki izpod sedem let starosti uradno vpisani v svrhu nadzorstva njih oskrbe.

Mladenkam.

Ljubimo svojo slovensko domovino,
Bodimo navdušene Slovenae!

Krasna je naša slovenska domovina. Bog nam jo je dal; ž njo materni jezik slovenski in velike zmoglosti. Po božji volji smo se narodile kot Slovenke, smo se učile govoriti, popevati, Boga moliti v milem slovenskem jeziku. Zemlja prelepa, na kateri prebivamo, govor premili, v katerem govorimo, narod junaški, sredi katerega živimo — o kako bi teh svetinj ne ljubile iz srca! Dolžnost vsake Slovenke je toraj, da ljubi in po svojih močeh skrbi za blagor svoje domovine. Domovina je ona zvišena misel, ki vzbuja v nas ljubezen, ponos in navdušenje. Četudi je nesrečna, izdana, vendar jo moramo goreče ljubiti z besedo in v dejanju.

Katera deklica pa ljubi svojo domovino?

Tista, ki pošteno, nedolžno živi. Poštenost in nedolžnost sta kreposti, v katerih naj bi se odlikovala vsaka slov. mladenka. Globoko v srce si zapišimo besede slovenske pesmice:

Nedolžnost le Slovenki da veljavo,
poštenost ji pripravi večno slavo.
Kdor pot čednosti svete zapusti,
slovenskega imena vreden ni!

Te besede dovolj jasno govore. Moramo jih vedno pomniti in uvaževati, če hočemo svojemu narodu res koristiti, če hočemo ostati vrle hčere slovenske domovine.

Slovenka, ki ljubi svojo domovino, skrbi, da se izobrazí v predmetih, ki so ji potrebni. Trudimo se tedaj, drage slov. mladenke, da si prisvojimo za naš poklic potrebne izobrazbe, da ulogo, ki jo zavzema slovensko ženstvo, dobro izvršimo v lastno korist in v korist svoji domovini. Družimo se v naših dekliških zvezah, učimo se iz dobrih knjig in časopisov vsega, česar je treba za naše bodoče življenje.

Prava omika, umno obdelovanje rodne zemlje — in Slovencem je zagotovljena boljša bodočnost.

Deklica, ki ljubi svojo domovino, ljubi tudi svoj materni jezik. Zavedna Slovenka se nikdar ne sramuje svojega maternega jezika, temveč mu povsod in vsikdar daje prednost. Kaka sramota za deklico, ki je prišla iz mesta, kjer je služila par mesecev in prinese med drugimi slabimi lastnostmi še to, da zaničuje svoj materni jezik. Kaj bi rekli o otroku, kateremu je mati dala kakšno dragoceno stvar v spomin, otrok bi pa to stvar potem zamenjal. Kaj ne, obsojali bi ga?

Vsak, tudi le nekoliko izobražen narod spoštuje in ljubi svoj jezik in kdor se odpove svojemu maternemu jeziku — kakoršnih vzgledov je žalibog mnogo v naši domovini — ta pomaga rušiti svoj narodni značaj z najbolj nevarne strani.

Slovenci smo preveč popustljivi in malomarni. K nam se priseljujejo razni tujci. Od severa nas napadajo Nemci se svojo nemščino in vedno bolj okozujejo krasni naš jezik. Z juga udarjajo Italijani se svojo laščino in bočejo odtujiti naše Primorje. Od vseh strani so nas potisnili sovražniki, ki čakajo samo naše propasti, da sezidajo potem svoje veličastvo na naših razvalninah. In mi jim delamo vse po njihovi volji, se razgovarjamo z njimi v njihovih jezikih; oni pa sramote naš jezik. Ali bi ne bilo prav, da bi se oni učili na naši zemlji našega jezika, vsaj toliko, kolikor mi njihovega? Če pa tega nočejo, pa naj ostanejo v svojem gnezdu in nam ne napravljajo sitnosti.

Predrage mi slovenske mladenke! Biti nam mora toraj sveta dolžnost, da složno branimo svoj materni jezik. Spominjajmo se vedno, da smo kot hčere slavnega slovenskega naroda dolžne odbijati s ponosom vsako preziranje in zaničevanje, podpirati njegovo omiko, širiti njegovo čast in slavo. In da bomo to mogle, moramo se opasati s slovensko zavestjo in gorečo ljubeznijo do maternega jezika. Krasen vzgled, kako je treba ljubiti svoj materni jezik, nam dajejo Poljakinje. Neustrašeno se potegujejo in stalnovitno se borijo za pravice svojega jezika.

In koliko žrtvujejo ravno dekleta in žene drugih narodov v korist svoji materinščini. Ustanavljajo društva, ki vzdržujejo šole, kjer se vzgojuje mladina po njih narodnih vzorih. Ali ni to krasen vzgled, vreden, da se ga posnema? Ravnajmo se po besedah pesnikovih:

Ljubi rod svoj, jezik svoj,
živi v njem — zanj krepko stoj!

Deklica, ki ljubi svojo domovino, ljubi tudi lepo slovensko pesem. Rada prepeva pobožne pesmi v cerkvi, pa tudi drugod poštene narodne pesmice. Ne-poštenih pesmi pa prava Slovenka nikdar ne prepeva, take skrunijo naš lepi jezik in delajo sramoto našemu narodu.

Premile sestre Slovenke! Porablajmo zlati čas srečne mladosti, ljubimo čisto, nedolžno življenje, skrbimo si za praktično izobrazbo, katera pa naj temelji na katoliško-narodni podlagi, bodimo zavedne, odločne Slovenke in pogumne braniteljice mile domovine in jezika slovenskega in njegovih pravic!

Tako bomo lahko s ponosom povdarjale:

Slovenka sem, Slovenka bom ostala,
ne da bi narode zaničevala.
Naj bo kjerkoli moj slovenski dom,
Srčno ljubila ga do smrti bom.
Slovenka sem.

Vsem vrlim slovenskim mladenkam sporoča
ognjevit pozdrav
Cirilka.

Pomladanska zrnca za dobro hiševanje. Le-tošnja dolga zima je marsikatero gospodinjstvo spravila v zadrego; posebno drva so ginila kakor kafa. Naučilo nas je ob enem varčevati, ker nikakor ni hotelo kazati na bolje. Kdor pa dolgo čaka, gotovo uka; in tudi nam je zasijala topla pomlad.

Zimska obleka nam že preseda, treba jo bode spraviti. Ne vem sicer, kako jo hrani ta ali ona, a meni se dozdeva, da se pri nas dobro obnaša in da nam je molji nič ne izjedajo. Delamo tako-le: (osm. litra) špirita ali vinskega cveta in ravno toliko terpentina. Zmes dobro zamašimo, in ko je osnažena obleka zložena v omaro, namočimo pivnik v več gub zložen v njo ter ga položimo med obleko. Kafa in terpentin smrdi moljem tako, da ne pridejo blizu,

Pojasnila o inseratih daje

upravnništvo le tistim, ki priložijo vprašanja znamko za 10 v.
Vsaka beseda stane 3 vin.

Lepo posestvo pri okra'ni cesti v politič. okraju Brežice z okoli 50 orolov zemlje, in sicer: lepe njive v ravnini, lepi travniki in lepa hosta, kakor lepa lega za nov vinograd, se da po nizki ceni v najem, ali pa proda. Najemniki ali kupci blagovolijo se zgledati pod: I. B., štev. 16 tega lista. 24

Pohištvo

veliki zalogi, kakor tudi žimnice, divane, ogledala po najnižji ceni. 14

Franc Pleteršek

Maribor, Koroška cesta 10.

Stampilje

iz kavčuka se dobijo v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Olje

za razne stroje prodaja tiskarna sv. Cirila v Mariboru 100 kg po 25 K.

Denar si prihranite!

Za 3 K 50 v

krasna žepna ura z verižico

30.000 komadov

pokupil, vsled tega odpošiljam 1 krasno št. ur idočo glorio srebrno anker-remontoir uro, švicarsko kolesje, lepo graviran okrov s sekundnim kazalcem z lepo pozlačeno ali posrebrnjeno oklepno verižico, natančno idoča za samo 3 K 50 v. Zraven ponujam tudi pristno pozlačeno 36 ur idočo veleprima švicarsko anker-remontoir uro s pozlačeno verižico za samo 5 K. Za vsako uro 3letno pismeno jamstvo. Pošilja po povzetju S. Kohane, I. švicarska eksportna hiša za ure Krakov št. 284. Neštevilno zabvalnih pisem in poznejših naročil dobil. Za neugajajoče denar nazaj. 28

Naznanilo.

Vsled posebno ugodnih priložnostnih nakupov konkurznih mas je podpisana tvrdka v prijetnem položaju, oddati čudovito ceno, pristnobarvno, solidno blago. V lastnem interesu ste prošeni, da se z naročili poženite. 1000 m čipkastih zastorov, 100 cm široki, prej K 1—, sedaj 44 h, še boljši prej K 1-40, sedaj 65 h m. 800 m lepo vzorčnih modrih drukov s svilnim bleskom, prej 90 h, sedaj 50 h. 800 m dvojnonitastega plavega platna za predpasnike, prej 85 h, sedaj 65 h. 1000 m krasnih, modernih pralnih štofov, svetli in temni, prej 85 h, sedaj 50 h. Krasni satini, različne barve in vzorci, prej K 1-10, sedaj 78 h. 600 m gladkih volnenih štofov, 120 cm široki, vse barve, prej K 1-90, sedaj K 1-20, še lepši prej K 2-90, sedaj 1-90. 500 m modernih pepitaštofov, veliko in malo karirani, 120 cm široki, prej K 1-95, sedaj K 1-15. Srčkani škotski volneni štofi za bluze in obleke za otroke, 120 cm široki, prej K 1-85, sedaj K 1-15. 300 lepih, modernih volnenih kril, vsake širokosti in dolgosti, prej K 6-50, sedaj K 4-50, še lepši, prej K 9—, sedaj K 5-75. 320 bluz za pomlad, svetle in temne, prej K 3-20, sedaj K 2-30, jako fine prej K 6—, sedaj K 4-50. 1000 lepih ženskih pasov, črni, prej K 1-50, sedaj 98 h. Krasni gumasti pasi iz čiste svile, vse barve, prej K 3-80, sedaj K 1-35. 540 gospodinskih predpasnikov, široki in mnogorabni, prej K 1-30, sedaj 90 h. Jednaki, v težkem dvojnem druku, prej K 1-90, sedaj K 1-30. 350 ženskih srajc iz cesarskega platna čipkami okrašene, prej K 1-95, sedaj K 1-30. 350 ženskih srajc in cesarskega platna, z veznim naplečnikom, prej K 2-70, sedaj K 1-45. Dobre, črne ženske nogavice, prej 75 h, sedaj 45 h. Šali iz krasne svilene imitacije vse barve, prej K 1-90, sedaj K 1-35. Dobri domači črevlji za moške in ženske, prej K 1-50, sedaj 90 h. 460 trpežnih brisač, prej 60 h, sedaj 35 h, še boljše prej 75 h, sedaj 45 h. 1000 m tirolskega platna, prej 65 h, sedaj 44 h, še boljše 52 h. Močno debelonitkasto kmečko platno, prej 80 h, sedaj 55 h. Krasno rumblersko platno, 82 cm široko, prej 85 h, sedaj 55 h. Težko, 150 cm široko kmečko platno, prej K 1-95, sedaj K 1-35. Isto 140 cm široko, m K 1-50. Dober oksford za srajce, 1000 m, prej 70 h, sedaj 45 h, prav težek prej 95 h, sedaj 60 h. Težke plahte za škrinje, dobro povoščeno platno, lepo rožasto, 115 x 70, prej K 2-90, sedaj K 1-70. Ostanki vzorčnega povoščenega platna, svetlo in temno, 100 cm široko, prej K 3-20, sedaj K 1-90. Isto, 80 cm široko, prej K 3—, sedaj K 1-50. 400 lepih bi-retnih garnitur, 2 postelji, 1 namizni prt, prej K 13—, sedaj K 9—. 300 močno posanih tunis zaves, prej K 4-80, sedaj K 2-80. 650 m preprog, prej K 1—, sedaj 60 h m, še boljše prej K 1-30, sedaj 95 h. 200 tucatov barvastih dobrih žepnih robcev, prej K 1-90 1/2 tucata. 500 tucatov belih žepnih robcev z barvastim atlasovim robom, prej K 1-70, sedaj K 1—. pol tucata. 350 zarobljenih, belih ruh, brez šiva, prej K 3—, sedaj K 1-50. Zelo težko, iz tirolskega platna, prej K 3-60, sedaj K 2-60. Poletne flanelske posteljne odeje lepo pisane, prej K 4-50, sedaj K 2-70. 5000 ve-

likih klobčkov dobre pletene volne, vseh barv, prej 20 h, sedaj 10 h klobčič. 800 velikih štren pletene volne, vseh barv, prej 58 h, sedaj 40 h. 350 tucatov rožnatega mila, vsi voji, prej pol tucata K 1-10, sedaj 75 h. Lepa, velika mošnja za nakup z okroglim držajem, prej K 2-10, sedaj K 1—, krasne poletne naglavne rute, svetle in temne, prej 68 h, sedaj K 1-45. Krasne polsvilnate naglavne rute, vseh barv, prej K 2-90, sedaj K 2-30. Iste čistosvilene, prej K 5-80, sedaj K 4-20. Kompletne velike lovske srajce, vsake vratove širokosti, prej K 1-60, sedaj 98 h. Iste z dvojnimi opranikom prej K 1-90, sedaj K 1-10. Lepe turistovske srajce iz flanela in cefira, prej K 3—, sedaj K 1-70, še lepše K 2-20. Iste za dečke K 1-10. Dobre močne srajce, vsake širokosti, prej K 3-50, sedaj K 2-30, z lepšimi pletami 50 h več. Moderni lepi kolirji, vsake širokosti, prej 40 h, sedaj 26 h. Zelo trpežne naramnice, prej K 1-20, sedaj 70 h, še boljše 98 h. Zajamčeno dobre oksfortne srajce za moške, prej K 2-10, sedaj K 1-35, še boljše 1-85. Dobre spodnje hlače iz gradla, bele in pisane, prej K 1-90, sedaj K 1-10, zelo težko blago K 1-58. Dobre trpežne vrhnje hlače, prej K 5-90, sedaj K 3-90. Krasna otroška obleka iz tenkega perilnega štofa, 1 gr. K 1-40 s 30 h zvišanja. 250 lepih matrozniških oblek za dečke, 1 gr. K 1-95 s 40 h povišanja. Lepe čepice za deklice in dečke, prej K 1-30, sedaj 78 h. Moderne moške čepice, prej K 1-20, sedaj 70 h.

Odjemalcem po pošti se najvestnejše postreže. Kar ne ugaja, se brez zadržka zamenja. Kljub tem čudovito nizkim cenam dobi vsak odjemalec, ki kupi nad 10 kron, praktičen dodatek.

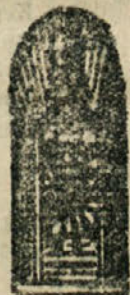
Naročila nad 20 kron se pošljejo brez stroškov.

Kupna hiša „Zur Südbahn“

Gradec Annenstrasse 68.

Ceniki zastoj in poštnine prosto. 29

Za bolne! Za trpeče! Za zdrave!

V še tako trdovratnih in zastarelih slučajih kakor: revma, protin, živčne bolezn, glavo in zobobol, bolečine v hrbtu in mišicah, bodljaji, trganje v udih, nogobol, otekline, hvalijo splošno na mnogih klinikah praktično poskušeno, od okoli 1000 zdravnikov priporočeno sredstvo, ki takoj prežene bolečine, namreč

Ichtyomentol

pat. v vseh državah. Mnogokrat obdarovano. Učinek nedosežen! Vsepeh učarjujoč! Nad 15.000 zahval. — Pošilja samo: Kem. laboratorij lekarnarja S. Edelmann v Bohorodczanu (via Lvov) oddelek 85. Poštnine prosto od pet steklenic naprej, če se pošlje K 6.—, proti povzetju 20 vin. več 10, steklenic franko K 10.—, 25 steklenic franko K 23.—. 27

Obstanek trgovine od leta 1850.

Zahtevajte

zastoj da se Vam pošlje ilustrirani cenik z nad 200 slikami.

Št. 0.	Nikelnasta ali jeklena remontoir-ura 30 ur tekoča	K 8-60
	Roskopf	5-—
Št. 2.	Nikel-anker-remontoir (regulator)	8-—
	Srebrna	12-—
	Srebrna s tremi pokrovi	8-—
Št. 24.	Nikel-anker-remontoir „Tula“ s tremi močnimi srebrnimi pokrovi	8-—
Št. 34.	Srebrna damska rem.-ura	8-—
Št. 11.	Srebrna remontoir-ura za gospode	6-60
Št. 18.	Srebrna anker ura, 15 kamnov	10-—
	Ista z dvojnimi pokrovom	12-10
Št. 102.	Budilka z dnevnikom	3-—
Št. 107.	Kuhinjska ura	8-40

Garancija več let.

Blago, ki ne ugaja, vzame se proti polni svoti nazaj.

Izvršujejo se tudi vsa v to stroko spadajoča popravila na: :: :: :: :: tančno, vestno in jako ceno. :: :: :: ::

Th. Fehrenbach,

84 Največja tovarniška zaloga ur
Maribor, Gosposka ul. 26. :: Filialka, Dravska ul. 2.

